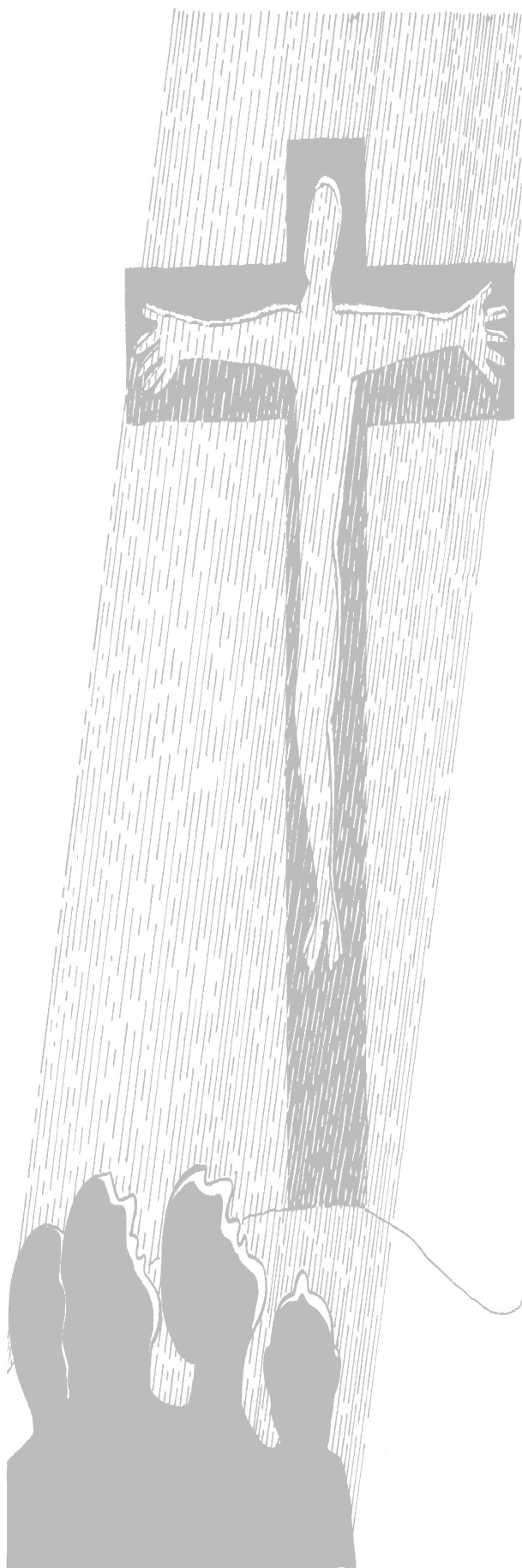

Bílá sobota

modlitba se

čtením

Uvedení do první modlitby dne

Ant. Pojd' me, klaňme se Kristu, našemu Pánu; on byl pro nás umučen a pohřben

ŽALM 100

Plesejte Hospodinu, všechny země, služte Hospodinu s radostí, *
vstupte před něho s jásotem!

Uznejte, že Hospodin je Bůh: on nás učinil, a my mu náležíme, *
jsme jeho lid a stádce jeho pastvy.

(opakuje se antifona)

Vstupte do jeho bran s díkem, do jeho nádvoří s chvalozpěvem, *
slavte ho žehnejte jeho jménu.

Neboť Hospodin je dobrý, jeho milosrdenství je věčné, * po
všechna pokolení trvá jeho věrnost.

(opakuje se antifona)

Sláva Otci i Synu * i Duchu svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky * a na věky věků. Amen

(opakuje se antifona)

HYMNUS

Nuž, s vážností rozjímejme	Převelikou žalost měla jeho milá
milost Pána svého a s žalostí	Matka, když svého Syna viděla
pamatujme umučení jeho.	trpět krutá muka.

Hle, jak spravedlivý umřel za	Věrní učedníci jeho velice
nespravedlivé, ukrutnou smrt	plakali, Pána svého přemilého
kříže trpěl nevinný za vinné:	smrti litovali.

Bití, lání i plivání ochotně	V ten čas slunce se zatmělo,
podstoupil ohavně ukřižovaný, a	měsíc krásu ztratil, kamení skály
tak nás vykoupil.	pukalo, všechn svět se rmoutil.

Také my, křesťané věrní, Naplnilo se proroctví zdávna
připojme se cele, pamatujme zvěstované, odpočinutí v pokoji
umučení svého Spasitele. že mu bude dané.

Josef, muž ctný, to přesvaté tělo Svatou památku činíce jeho
z kříže složil, obvinul ho v pochování, hled'me připravit
plátno čisté, v nový hrob položil. srdce jemu k přebývání.

ŽALMY

1. ant. Dáváš mi přebývat v bezpečí.

ŽALM 4

Bože, zastánce mého práva, vyslechni mě, když volám, * tys mě v
soužení vysvobodil, smiluj se nade mnou * a slyš mou prosbu!

Lidé, jak dlouho chcete mít nechápavé srdce? * Proč lpíte na tom,
co je marné, a proč se sháníte po lži?

Pamatujte: Hospodin vyznamenává svého svatého; * Hospodin
vyslyší, když k němu zavolám.

Třeste se a nehřešte, * na svých ložích uvažujte ve svém srdci a
bud'te klidní!

Spravedlivé oběti přinášejte * a důvěřujte v Hospodina!

Mnoho lidí říká: „Kdo nám ukáže dobro?“ * Hospodine, ukaž nám
svou jasnou tvář!

Do mého srdce jsi vložil větší radost, * než bývá z nadbytku obilí
a vinného moštu.

Usínám klidně, sotva si lehnu, vždyť ty sám, Hospodine, * dáváš
mi přebývat v bezpečí!

1. ant. Dáváš mi přebývat v bezpečí.

2. ant. *Nezanecháš mou duši v podsvětí, nedopustíš, aby tvůj svatý spatřil porušení.*

ŽALM 3

Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě. Pravím Hospodinu: „Ty jsi můj Pán. * Bez tebe nemám štěstí.“

K svatým, kteří jsou, v zemi, * jak podivuhodnou mi dal lásku!

Rozmnožují si útrapy, * kdo se drží cizích bohů;

nepřidružím svou úlitbu k jejich úlitbám krve, * přes mé rty nepřejde ani jejich jméno.

Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem i mou číší, * ty mně zachovááš můj úděl.

Můj podíl padl do rozkošného kraje, * mám velikou radost ze svého dědictví!

Velebím Hospodina, že mi byl rádcem, * k tomu mě i za noci vybízí mé nitro.

Hospodina mám neustále na zřeteli, * nezakolísám, když je mi po pravici.

Proto se raduje mé srdce, má duše plesá, * i mé tělo bydlí v bezpečí,

neboť nezanecháš mou duši v podsvětí, * nedopustíš, aby tvůj svatý spatřil porušení.

Ukážeš mi cestu k životu, u tebe je hojná radost, * po tvé pravici je věčná slast.

2. ant. *Nezanecháš mou duši v podsvětí, nedopustíš, aby tvůj svatý spatřil porušení.*

3. ant. Zvyšte se, prastaré vchody, ať vejde král slávy.

ŽALM 24

Hospodinu náleží země i to, co je na ní, * svět i ti, kdo jej obývají.

Nebot' on jej založil nad moři, * upevnil ho nad proudy vod.

Kdo smí vystoupit na Hospodinovu horu, * kdo smí stát na jeho svatém místě?

Ten, kdo má nevinné ruce a čisté srdce, jehož duše nebaží po marnosti, * kdo svému bližnímu křivě nepřísahá.

Ten přijme požehnání od Hospodina, * odměnu od Boha, svého spasitele.

To je pokolení těch, kdo po něm touží, * kdo hledají tvář Jakubova Boha.

Zdvihněte, brány, své klenby, zvyšte se, prastaré vchody, * ať vejde král slávy!

Kdo je ten král slávy? Silný a mocný Hospodin, * Hospodin udatný v boji.

Zdvihněte, brány, své klenby, zvyšte se, prastaré vchody, * ať vejde král slávy!

Kdo je ten král slávy? Hospodin zástupů, * on je král slávy!

3. ant. Zvyšte se, prastaré vchody, ať vejde král slávy.

V. Pohlédni na mě a vysvobod' mě,

O. podle svého výroku mě probud' k životu

První čtení

Z listu Židům

4, 1 -13

Pospěšme si, abychom vešli na místo Božího odpočinku

Přislíbení, že je možno vejít na místo (Božího) odpočinku, (trvá dále). Proto se bojme, aby snad někdo z nás nemyslel, že se tam nemůže dostat. Ta radostná zvěst (platí) totiž stejně nám jako (Izraelitům na poušti). Jenomže jim nic nepomohlo, že to slyšeli; pouze to vyslechli, ale scházela jim přitom víra. Na to místo odpočinku totiž vejdemo, jen když věříme, jak to (Bůh) řekl:

„A tak jsem ve svém hněvu přísahal: Nevejdou na místo, kde by si u mě mohli odpočinout. „Je to (ono odpočinutí) po stvoření světa, když (Bůh) svoje dílo dokončil. (V tom smyslu) se kdesi říká o sedmém dnu: „Odpočinul Bůh sedmého dne ode všech svých prací?; tady však čteme: „Nevejdou na místo, kde by si u mě mohli odpočinout.“ Zůstává tedy (možnost), že tam někteří vejdou, ale ti, kterým už dříve ta radostná zvěst (platila), tam nevešli, protože byli neposlušní. A právě proto (Bůh) zase znova stanoví jakýsi „den“: „Dnes“- říká to ústy Davida po dlouhé době, jak už bylo dříve řečeno- „až uslyšíte dnes jeho hlas, nezatvrzujte svoje srdce!“ Kdyby je byl totiž Jozue uvedl na to místo odpočinku, nemluvil by (Bůh) o jiném, pozdějším dnu. Zůstává proto (v platnosti) onen sváteční odpočinek, (vyhrazený) Božímu lidu; neboť kdo vejde na místo jeho odpočinku, ten si také odpočine od svých prací, jako Bůh si odpočal od svých. Pospěšme si tedy, abychom vešli na to místo odpočinku; ať nikdo nepodlehne takovému příkladu neposlušnosti. Boží slovo je plné života a síly, ostřejší, než každý dvojsečný meč: proniká až k rozdělení duše a ducha, kloubů a morku, a pronáší soud i nad nejvnitřnějšími lidskými myšlenkami a hnutími. Není tvora, který by se před Bohem mohl ukrýt, před jeho očima je všechno nahé a odkryté a jemu se budeme zodpovídat.

ZPĚV PO PRVNÍM ČTENÍ *Srv. Mt 27, 66.60.62*

Když byl Pán pohřben, přivalili před vchod do hrobky velký kámen * a postavili na stráž vojáky.

V. Zajistili hrob tím, že zapečetili kámen * a postavili.

Druhé čtení

Ze starobylé homilie na Velkou a svatou sobotu

(PG 43, 439.451.462-463) Sestoupení Páně do pekel

Co se to děje? Na zemi je dnes veliké ticho. Veliké ticho a samota. Veliké ticho, protože Král spí. Země se zděsila a zmlkla, Protože vtělený Bůh usnul a vyburcoval ty, kteří od věků spali. Vtělený Bůh zemřel a otřásl říší mrtvých. Jistě jde hledat praotce lidstva jako ztracenou ovci. Jistě chce navštívit ty, kdo se nacházejí v naprostých temnotách a ve stínu smrti, jistě přichází vysvobodit z bolesti uvězněného Adama spolu s uvězněnou Evou, jako Bůh i Evin syn. Pán k nim vešel vyzbrojen vítězným křížem. Jakmile ho praotec Adam uviděl, v úžasu se bil v prsa a na všechny volal: „Můj Pán ať je se všemi!“ A Kristus Adamovi odpovídá: „I s tebou“ Chápe ho za ruku a burcuje ho slovy: „*Probud' se, spáči, vstaň z mrtvých, a Kristus tě osvítí.* Já jsem tvůj Bůh a pro tebe jsem se stal tvým synem, pro tebe a pro ty, kteří se mají z tebe narodit nyní říkám a s veškerou mocí poroučím těm, kdo byli v poutech: Vyjděte ven. A těm, kdo byli v temnotě: Mějte světlo. A spícím: vstaňte. Prikazuji ti: Probud' se, spáči, přece jsem tě neučinil proto, abys prodléval spoutaný v podsvětí. Vstaň z mrtvých, neboť já jsem život těch, kdo zemřeli. Vstaň, dílo mých rukou, vstaň můj obraze učiněný k mé podobě. Vstaň a vyjděme odtud. Neboť tys ve mně a já v tobě, jsme přece jedna nedílná osoba. Pro tebe jsem se stal já, tvůj Bůh, tvým synem. Pro tebe jsem já, Pán, přijal tvou podobu služebníka. Pro tebe jsem já, který jsem na nebi, přišel na zem a do podsvětí. Pro tebe, člověče, jsem byl jako člověk, bez pomoci, odložený mezi mrtvé. Pro tebe, který jsi vyšel ze zahrady, jsem byl

ze zahrady vydán Židům a v zahradě ukřižován. Pohled' na můj poplivaný obličej, to jsem snesl pro tebe, abych v tobě obnovil dřívější dech. Pohled' na mé zpolíčkované tváře: to jsem snesl, abych tvou porušenou podobu obnovil opět k svému obrazu. Pohled' na má zbičovaná záda: to jsem snesl, abych odstranil břemeno hříchů tížící tvá ramena. Pohled' na mé ruce šťastně přibité ke kmeni kříže: to pro tebe, jenž kdysi nešťastně vztáhl svou ruku ke kmeni v ráji. Usnul jsem na kříži a kopí proklálo můj bok. To pro tebe, který jsi usnul v ráji a nechal vyvést ze svého boku Evu. Můj bok vyléčil ránu ve tvém boku. Můj spánek tě vyvede ze spánku podsvětí. Mé kopí zadrželo kopí namířené proti tobě. Vstaň vyjděme odtud! Nepřítel tě vyvedl z rajske země: já už tě neusadím do ráje, ale na nebeský trůn. On tě zahnal od stromu života, který byl předobrazem: avšak já jsem sám život, a hle, jsem s tebou spojen. Určil jsem cheruby, aby tě opatrovali jako služebníci a přikazují jim, aby tě měli v takové úctě, jaká přináleží Bohu. Trůn s cheruby je uchystán, nosiči jsou pohotově a připraveni, svatební komnata j vystrojena a jídla přichystána. Věčné stánky a příbytky jsou vyzdobeny, poklady věčných statků otevřeny a nebeské království je připraveno už od věků.

ZPĚV PO DRUHÉM ČTENÍ

Odešel náš pastýř, pramen živé vody, při jeho smrti se zatmělo slunce: přemohl toho, který držel v zajetí prvního člověka * Dnes náš spasitel vyvrátil z veřejí brány smrti.

V. Rozrazil závory říše zemřelých a zničil moc d'áblu. * Dnes ...

Závěrečná modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, tvůj Syn sestoupil mezi mrtvé a tys ho slavně vzkřísil; prosíme tě, dej, ať všichni, kdo byli ve křtu spolu s ním pohřbeni, spolu sním také vstanou ze smrti k věčnému životu. Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého ...